удосконалення. Фахівці веб-сайту з тюнингу автомобілів мають бути завжди в курсі всіх змін на ринку та допомогти з вибором товарів, серед безлічі продукції, яку надає веб-сайт, а професійний підхід до справи допоможе вибрати абсолютно нові й несхожі ні на кого аксесуари.

Для новачків буде передбачено індивідуальний підбір аксесуарів, адже головним принципом в роботі веб-сайту має бути:

– відповідальне ставлення до справи;
– індивідуальний підхід до кожного клієнта;
– система лояльності для постійних клієнтів;
– гідна репутація серед інших веб-сайтів.

Якщо говорити про те, чим відрізнятиметься розроблюваний веб-сайт з тюнингу автомобілів від інших, то це:

– проведення цілодобових та безкоштовних консультацій з авто тюнінгу;
– гнучка цінова політика, що робить доступними послуги авто тюнінгу для кожного автовласника;
– найвища якості пропонованого товару;
– швидка відправка замовленого товару.

Список використаних джерел

1. Тюнинг автомобілів (тюнингоманія) [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://rikauto.com.ua/ua/news_full/619 – Назва з екрану.

Марина Диркачова

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ-ПЕДАГОГІВ ХАРЧОВОГО ПРОФІЛЮ НА ОСНОВІ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ

Серед важливих умов модернізації вищої освіти в Україні підготовка висококваліфікованих фахівців інженерно-педагогічного профілю посідає значне місце. До пріоритетів сьогодення вища освіта відносить готовність випускника до сучасного життя та постійного професійного самовдосконалення. Тому однією з проблем сучасної вищої освіти є питання компетентнісного підходу відносно професійної підготовки студентів. Сьогодні компетентнісний підхід стає невід’ємним складником освітньої галузі.

В сучасних соціально-економічних умовах затребуваною є модель підготовки випускника інтегрального типу замість вузькопрофесійної, жорстко орієнтованої на конкретні об’єкти і предмети праці. Реалізація такої моделі можлива тільки за умов переходу від знаннєвого (кваліфікаційного) підходу підготовки фахівців до компетентнісного.

Компетентність допомагає фахівцю ефективно вирішувати

різноманітні завдання, які стосуються його професійної діяльності. Компетентний фахівець відрізняється від кваліфікованого тим, що він: реалізує у своїй роботі професійні знання, уміння та навички; завжди саморозвивається та виходить за межі своєї дисципліни [2].

Увага багатьох дослідників компетентнісного підходу зосереджена в основному на теоретико-методологічних засадах проблеми. У наукових працях розкрито історичні, соціокультурні, професійно-діяльнісні аспекти цієї проблеми, у педагогічних концепціях і теоріях обґрунтовано необхідність компетентнісної освіти.

У працях В. Хутмахера, Дж. Равена, О. Жука, В. Лугового, О. Локшиної, І. Родигіної, Л. Хоружої розглянуто особливості впровадження компетентнісного підходу у практику навчання.

Мета наукової розвідки – визначення основних напрямків упровадження компетентнісного підходу у підготовкці інженерів-педагогів харчового профілю.

Компетентнісний підхід у професійній освіті – це система вимог до організації процесу професійної підготовки майбутніх фахівців, яка визначає практико орієнтований характер освіти, посилення ролі самостійної роботи студентів щодо вирішення завдань і ситуацій, які імітують соціально-професійні проблеми.

Загальною ідеєю компетентнісного підходу є компетентнісно орієнтована освіта, яка спрямована на комплексне засвоєння знань та способів практичної діяльності, завдяки яким людина успішно реалізує себе в різних галузях своєї життєдіяльності.

Якщо розглядати діяльність інженера-педагога, то вона здійснюється ним у двох взаємопов’язаних напрямках – інженерному та педагогічному. При цьому, педагогічна діяльність перебуває під значним впливом інженерного напрямку, оскільки завдяки йому інженер-педагог може підготувати (створити) відповідну навчально-методичну та матеріально-технічну базу з метою передачі науково обґрунтованих технічних знань учнівсько-студентській молоді. Крім того, професійно-практична підготовка майбутніх інженерів-педагогів певного (у нашому випадку – харчового) профілю має низку особливостей, пов’язаних із вимогами галузі. Специфіка навчання майбутніх фахівців харчового профілю передбачає в процесі виконання курсових робіт і проектів вирішення завдань з розробки технологічного обладнання та технологій, реконструкції і модернізації виробництва, підвищення якості продукції, економії сировини, матеріалів та енергії [4].

У зв’язку з цим, застосування компетентнісного підходу до підготовки майбутніх інженерів-педагогів вимагає відповідного корегування цілей, змісту та очікуваних результатів професійної підготовки та їх формування у комплексному та інтегрованому вигляді з урахуванням можливих змін у професійній діяльності.

Складники професійної компетентності не можливо ефективно

сформувати у межах традиційних лекційно-семінарських форм на основі трансляції знань, умінь і навичок. У зв'язку з цим самостійна робота студентів, організована за логікою їхньої майбутньої професії, має стати домінантним складником професійної підготовки майбутніх інженерів-педагогів. На це мають бути спрямовані всі види навчальної діяльності, передбачені навчальними планами і програмами [1].

При визначенні методик і технологій навчання акцент необхідно перенести на розвивальні технології, засновані на активних, рефлексивно-діяльнісних формах і методах навчання, проектно-дослідницьких методах, за допомогою яких розширюється й активізується самостійна робота студентів; урізноманітнити форми поточного та підсумкового контролю, зокрема з використанням інформаційних технологій та мережі Інтернет.

Так, організація всіх видів практик для інженерів-педагогів харчового профілю має передбачати виконання проектів, орієнтованих на запити роботодавців і в технологічному, і в педагогічному аспекті майбутньої діяльності; здійснення розрахунково-проектної, науково-дослідної роботи; участі в ділових, рольових, імітаційних іграх. Усе це створює особливе професійне середовище для майбутнього інженера-педагога з перших курсів його навчання. Необхідно також забезпечити чітку відповідність змісту виробничої (зокрема педагогічної) практики завданням формування складників професійної компетентності майбутніх інженерів-педагогів.

Сучасна професійна підготовка майбутніх інженерів-педагогів, яка сьогодні відбувається за знаннєвою моделлю та має значний нахил у бік теоретичного навчання, призводить до низької готовності молодих фахівців до розв'язання складних поліфункціональних завдань професійної діяльності. Вирішенням цієї проблеми стає застосування компетентнісного підходу в професійній освіті. Одним з найважливіших напрямків його реалізації є створення умов для формування професійної компетентності майбутніх фахівців завдяки упровадженню в навчальний процес системи ефективних методів педагогічного впливу та відповідних технологій навчання, а саме: збагаченню традиційних форм та методів навчання, використанню в навчальному процесі проблемних, діалогічних, дискусійних, проектних та інших методів активного навчання.

Начасі, актуальним стає питання розробки методичних підходів до формування складників професійної компетентності майбутніх інженерів-педагогів харчового профілю.

Список використаних джерел

1. Байденко В. И. Компетентностный подход к проектированию государственных образовательных стандартов высшего профессионального образования (методологические и методические вопросы) / В. И. Байденко. – М.: Исслед. центр проблем качества

подготовки специалистов, 2005. – 114 с.
2. Нагорна Н. В. Формування у студентів понять компетентності й компетенції / Н. В. Нагорна // Виховання і культура. – 2007. – № 1–2(11–12). – С. 266–268.
3. Овчарук О. В. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи / під заг. ред. О. В. Овчарук. – К.: К.І.С., 2004. – 112 с.
4. Шадриков В. Д. Новая модель специалиста: инновационная подготовка и компетентностный подход / В. Д. Шадриков // Высш. образование сегодня. – 2004. – № 8. – С. 26–31.

Марина Дойковаль

ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ СЕРЕДНІХ КЛАСІВ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ЗА ДОПОМОГОЮ МЕТОДУ ПРОЕКТНОЇ МЕТОДИКИ

Нові орієнтири освіти, а також сучасні досягнення науки і техніки багато в чому визначають вибір методів навчання, в якому освітяни все частіше віддають перевагу активним та інтерактивним педагогічним методикам. Яскравим прикладом цього є використання проектної методики в навчальному процесі.

Проблема формування іншомовної комунікативної компетентності учнів за проектною методикою перебуває у центрі уваги, оскільки, з одного боку, ця технологія сприяє підвищенню мотивації учнів до вивчення іноземної мови та є ефективним засобом формування освіченої особистості, здатної до саморозвитку та самореалізації. З іншого боку, тема є актуальною тому, що в наш час проблема визначення умов та чинників ефективності використання методу проектів під час навчання іноземної мови є недостатньо дослідженою.

Оскільки метод проектів був і продовжує залишатися предметом науково-педагогічних досліджень, то цілком зрозумілим є той факт, що багато учених і наукових діячів висвітлюють різні аспекти цього методу. Так, Бехтенова Є. Ф. [3] розглядає в своєму дослідженні умови формування навичок проектної діяльності учнів. Впливу методу проектів на формування мотивації до навчання та підвищенню пізнавального інтересу школярів присвячені роботи таких науковців, як Є. М. Євдокимов, Т. В. Березіна, О. А. Гребеннікова [2; 4; 5]. У дослідженнях Є. С. Полат [8; 9] велику увагу приділено використанню інформаційних технологій в реалізації методу проектів.

Значну кількість досліджень присвячено використанню цього методу